

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige." Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 21.

GUDDOMMELIG HELBREDELSE DEL 3.

1Kor 12:7-11 Men Åndens åpenbarelse blir gitt enhver til det som er gagnlig. For til én blir det gitt visdoms tale ved Ånden, til en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd, en annen får tro ved den samme Ånd, en annen nådegaver til å helbrede ved den samme Ånd. En annen får kraft til å gjøre undergjerninger, en annen gave til å tale profetisk, en annen gave til å prøve ånder. En annen får ulike slags tunger, en annen tydning av tunger. Alt dette virker den ene og samme Ånd, som deler ut til hver enkelt etter som han vil.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Center Lane, Jeffersonville 47130, Indiana, USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagd tanke og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:
Verdal

Feskarveien 1.

GUDDOMMELIG HELBREDELSE

Hva er det – og hva er det ikke.

DEL 3.

Vi behandler fremdeles emnet om Guddommelig helbredelse, i et forsøk på å presentere nok skriftsmessige bevis, til å overbevise den sanne Bibeltroende, at det ikke finnes noen lære om Guddommelig helbredelse funnet i Bibelen, og vi vet at Gud er en helbreder. Men vi må få klart i vårt sinn, at man ikke kan presses til å lære de menneskelagde læresetninger om dette emnet. All den overbevisning som du måtte ha om å gå til en lege, eller at du ikke skal gå til noen lege, skulle bare bli behandlet som en personlig overbevisning, og ikke som noen universell lære i Guds menighet, for du kan ganske enkelt ikke få en slik lære til å stemme med Bibelen. Vi leser i avisene rett som det er, at mennesker kommer i vanskeligheter, i det de forsøker å leve opp til andre overbevisninger om dette emnet. Jeg må si, at du vil alltid komme i vanskeligheter dersom du bare forsøker å etterfølge andres overbevisninger, dersom du ikke har en personlig klarhet i det du gjør og sier. La meg også si, at bare det å kunne si at du aldri har vært hos noen lege i ditt liv, beviser ingenting når det kommer til å etablere noen lære. For da jeg var en liten gutt, og bodde i Borden, Indiana, så var det en gammel mann som hette Joe Davies, han arbeidet på det gamle ” Moon Railway ” depoet, han røkte pipe, og spiste appelsiner hver eneste dag. Han sov med vinduet åpent hver eneste natt, og han fortalte at han aldri hadde vært hos noen lege hele sitt liv. Og han var over 90 år. Men du hørte ham aldri snakke om Gud. Så langt jeg vet nevnte han aldri Gud som fortjeneste for sitt sunne liv. Det var også en skolelærer oppe i Sellersburg, Indiana, som skrøt om at han aldri hadde vært syk hele sitt liv. Han hadde aldri blitt undersøkt av noen lege. Så mitt poeng her er, at det er mange slike vitnesbyrd både blant de kristnes rekker, og blant dem som ikke lever for Gud. Men ingen av dem skulle bli brukt til å skape en lære, som Kristi menighet skulle leve etter. Det var grunnen til at Paulus skrev det han skrev i Romerbrevet 14 : 22, ” Du har tro? Ha den hos deg selv, for Gud! Lykkelig er den som ikke dømmer seg selv i det han velger. ” Med andre ord, la din personlige overbevisning lede ditt eget liv, og forsøk ikke å presse den samme overbevisning om disse ting, på dine brødre og søstre i denne store Guds familie. Det som kalles Guds lære, i det Nye Testamentet, skal alle sanne Guds barn erkjenne og etterleve, men Gud har sin egen måte å behandle den individuelle sjelen på, når det kommer til

personlige overbevisninger. Videre skrev Paulus til Hebreerne 10:36, ” For I trenger til tålmod, for at I, når I har gjort Guds vilje, kan oppnå det som er lovt. ” Gud er ikke nødt til å møte din tro med en øyeblikkelig manifestasjon, selv om løftene i Bibelen innehar disse fordelene, men like sikkert er det, dersom du har en ekte tro på et løfte i Bibelen, så vil ikke Gud la denne tro gå ulønnet bort, selv om du måtte vente en stund før du mottok ditt svar.

DE FØRSTE TING FØRST

De mennesker som tar spesielle løfter fra Bibelen, og forsøker å fremstille dem som Guds svar til alle mennesker, mister automatisk Guds vilje og ledelse, og de forårsaker også at andre kommer ut av Guds vilje. For når tingene ikke skjer på den måten de ønsker det, og med én gang, så begynner de å klandre de andre for mangel på tro. Brødre og søstre: Det er vanskelig å utøve en ekte tro for noe, når de som presenterer trosgrunnlaget har rotet med formularet. Det er grunnen til at jeg sier, at forkynnerens første og største ansvar for Gud, er å forkynne evangeliet på en slik måte at de som tror det, overgir seg helt til Herren. Når de så måtte ha et behov, vil Gud være der for å møte dette behovet. Slik var det i begynnelsen av den nytestamentlige menighet. Jesu disipler reiste ikke rundt og forkynte budskap om Guddommelig helbredelse. Alt de behøvde å gjøre var å få folket til å tro på evangeliet, og overgi sine liv til Gud. Det var de som hørte evangeliet forkynt, som i de fleste tilfeller satte i gang ting som førte til deres helbredelse. Noen følte seg ledet til å røre ved Jesu klær, og andre ble ledet til å be ham tale ordet til dem, og andre igjen ble ledet til å legge de syke på veien langs den rute som apostlene gikk, slik at skyggen av Peter kunne treffe dem når Han passerte forbi. Andre tok klær og svededuker fra Apostelen Paulus, og la dem på de syke, og i alle disse tilfeller ble menneskene helbredet. Men si meg, hvor har du din åndelige autoritet fra til å presentere noe av dette for Kristi legeme som en lære, og gjøre Gud avhengig av å gjøre de eksakt samme tingene igjen? Jeg kan forsikre deg om at Han har gjentatt disse ting mange ganger de siste 1900 årene, men Han er bare skyldig til å gjøre slike ting, når Han selv har ledet individene til å komme til Ham på disse veiene.

HAN VANDRET I FADERENS VILJE

Jesus tjente i 3 ½ år, og gjorde bare det Faderen ledet ham til å gjøre, og han sa bare det Faderen befalte ham å si. Han fikk aldri Faderen til å gjøre noe på sin egen måte, for det var Faderen i Ham som dirigerte det hele. Det er grunnen til at Han sa, før Han for opp til herligheten, ” Den som tror på meg, skal også gjøre de gjerninger jeg gjør; ja, endog flere enn disse skal Han gjøre; for jeg går til min Fader. ” Han visste at den første menighet ville la seg lede direkte i Guds vilje, og bli så ledet i Guds tanke, at det ikke ville være individene som gjorde miraklene; men Faderen som gjorde sin vilje gjennom dem. De var så overgitt til Ham, at han kunne bare fortsette gjennom dem, på samme måte som Han hadde gjort det gjennom sin enbårne sønn Jesus. Men storheten i dette er, at Gud mange ganger behandler et individ uten en gang å bruke en forkynner. Men så har vi andre hendelser hvor noen mennesker har levd med sine sykdommer og plager i mange år. De har blitt bedt for, om og om igjen, uten å blitt helbredet, og det på grunn av at det fantes en person med en nedlagt Guds gave i sitt liv, som Faderen hadde til hensikt å bruke til denne helbredelse, så intet skjedde før alle ting var på rett plass, samme hvor mange som måtte ha bedt for dem. Jeg har selv vært vitne til en slik sak for noen år siden, da jeg først ble kjent med denne type tjeneste. Det var her i Evansville, Indiana, i en menighet hvor bro. Branham holdt på å forkynne, og også i Owensboro, Kentucky. De hadde en gruppe døv – stumme i disse møtene, og de gjorde alt som sto i deres makt for å sette dem rett foran bro. Branham, i håp om at i det minste noen av dem kunne bli berørt av Gud. Jeg satt der selv, og hadde en lengsel om at Gud måtte gjøre noe for dem. Men når salvelsen kom over bro. Branham, så vendte han seg ikke en eneste gang til noen av dem. Han kunne se rett over dem, peke ut noen langt bakerst i bygningen, eller kanskje rett ved siden av dem, men ingen av de døve ble pekt ut. Det forteller meg bare en ting: Gud visste hvor de var, men det var ikke i Hans plan. Men noen få måneder senere kom det en annen mann til det samme området. Han satte opp et telt på en fotballstadion. Og så snart som han begynte å forkynne, så var det folk fra en Kirke der ”Church of Christ, ” som sendte en beskjed på radioen at folk måtte holde seg unna disse møtene. Denne gruppen tror ikke på Guddommelig helbredelse. De tror at det sluttet med de første Apostlene. De kaller det å praktisere medisin uten lisens. Men jeg skal aldri glemme hva som skjedde en lørdags kveld den første uken i møteserien. Predikanten kom opp på plattformen og sa, folk: Jeg er kommet til Evansville med mitt eget telt, men en gruppe av disse Antikristelige, såkalte Kristne, fra ” The church

of Christ, ” har spottet Guds ord. Derfor vil jeg dere alle skal vite at jeg forkynner på vegne av Guds allmektige løfter og kraft i kveld. Så forkynnte han i ca. 20 minutter om Guddommelig helbredelse, og Guds løsermakt. Og under denne forkynnelse kunne man føle at salvelsen senket seg ned over hele forsamlingen. Det kjentes som elektriske støt som gikk gjennom alle. Når han så innbød til forbønn, behøvde han ikke å bruke femten minutter på å tigge folket frem. Han sa bare, dersom dere er her i kveld, og ikke kjenner Jesus Kristus som deres personlige frelser, så gjør deres vei opp til dette alter, og noen vil være behjelpelig med å be for dere. Brødre og søstre, det begynte å lyde som en hel flokk med kveg som stampet seg frem, og folk kom fra alle kanter frem til alteret. Mange av dem hadde stått på utsiden av teltet, og lent seg mot de parkerte bilene der, men plutselig var hele teltet fylt, og du kunne kjenne at Guds kraft søkte gjennom den store menneskemassen. Predikanten ba en kort bønn, og sa, be nå med dem for deres behov, og måtte Gud røre ved deres trang. Fem av de samme døve, som var på Branhams møter, ble bedt for den kvelden, og tre av de fem mottok både sin hørsel og evnen til å tale, og det gikk så enkelt for seg.

VIL MIRAKLER ALLTID GJØRE FOLK TROENDE?

Det jeg var vitne til den kvelden, fikk meg til å se én gang for alle, at dersom Gud har en plan om å bruke en tjeneste på en spesiell måte, så vil ikke noen kunne forandre det, samme hvor gode hensikter de måtte ha gjennom det. Guds plan vil aldri kunne forandres. Mennesker kan gå til ytterligheter når de plasserer den ene over den andre i sitt forsøk på å få Gud til å sende sin salvelse over dem. Men dersom ikke Gud leder deg til dette, vil dine forsøk bare være tomhet. De vil ikke kunne bevege Gud. Tenk bare på alle de mennesker som sikkert Jesus Kristus selv gikk forbi. Han passerte sikkert den lamme mannen ved den fagre tempeldør, som bad om almisser. Men her kommer Peter og Johannes opp mot Templet for å be, og når han da ber dem om almisser, hva skjer da? Peter ser mannen rett inn i øynene og sier, Se på oss! Og når han så opp, da han forventet å få noe fra dem, sier Peter, ” Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har gir jeg deg: I Jesu Kristi, Nasareerens navn, stå opp å gå. ” Bibelen sier at Peter tok ham ved hånden og reiste ham opp: Og øyeblikkelig fikk hans ankler og ben styrke, og han gikk inn i Templet sammen med dem, og han sprang og lovet Gud der. Det er denne hendelsen som fikk meg til å si tidligere, at Gud gjorde her ett mirakel, og ut av det kom 5000. til tro, mens på andre områder kunne skarer bli helbredet,

og bare én kom til tro. Jesus gav mat til 5000 foruten kvinner og barn, med en liten gutts matpakke, men bare litt etter forlot de ham alle sammen på grunn av vantro. Hva er forskjellen? Grunnen er at Gud har en plan klar, og ikke noe menneske kjenner Hans neste trekk, dersom Han da ikke skulle se det passende å åpenbare det for sine utvalgte.

Tror du ikke Jesus følte for den lamme mannen, som han sikkert hadde sett tigge på forskjellige steder rundt i byen? Det gjorde han sikkert, men Faderen ledet Ham ikke til å gjøre noe med det, og jeg tror du kan se grunnen til det. Derfor skulle heller ikke vi legge opp til spesielle rutiner i vår behandling av menneskenes nød og behov. Vi trenger å gi rom for vår suverene Gud, så Han kan gjøre det Han har i hensikt å gjøre. Menigheten har nå passert en tid da en person kan bli såkalt frelst eller helbredet til den tid man måtte ønske det. Men venner, jeg håper dere forstår at slik er det ikke. I Metodistkirken kunne vi gå gjennom benkeradene å tigge folk til å gi sitt hjerte til Gud og bli frelst, når forkynneren ga sitt alterkall, for vi var opplært til at dette var måten det skulle gjøres på. Men når vi tar dette med oss til skriften, finner vi at ingen mennesker kom til Herren uten at Faderens Ånd drager ham. Så dette å presse folk til å bli frelst, uten at Guds kall og overbevisning er over dem, vil ikke stelle i stand annet en ren aggresjon. Du vender dem egentlig imot det, som du ønsker de skulle vende seg til. For deg ser de kanskje ut som en sta okse, men for Gud, er det du som oppfører deg som et lite barn uten forstand på åndelige ting. Det er ikke noe galt i å vitne for dem du føler omsorg for, men dersom du forsøker å kneble dem, og skyve dem til alteret for å be foran Guds Ånd, før Gud begynner å behandle dem, så blir det bare kjødelige resultater av det. La meg også spørre deg, finner du noen steder i Bibelen hvor de første Apostler dro gjennom byens gater og ropte til folket, ” Hei, vet dere ikke at dere går rett til Helvete dersom dere ikke omvender dere? ” Dere finner ikke det noe sted. Det har aldri vært Guds hensikt å presentere evangeliet slik, for de fortapte sjeler. Men det er over aktive mennesker som gjerne vil få gjort noe for Gud, og de har planlagt sine hensikter og laget slike ordtak som vi av og til hører. Det er bare så alt for mange mennesker som forsøker å gjøre Gud en tjeneste, men Gud er ikke i det hele tatt med på det de gjør. Men det de forsøker å gjøre, synes rett i deres egne øyne. Og de tar ikke en gang tid til å spørre Herren om det er dette Han vil de skal gjøre. Gud er ikke nødvendigvis tilfreds med det vi gjør for Ham, selv om vi gjør ærlige forsøk. Vi kan være overbevist i

våre egne prinsipper. Og i vår egen ærlighet og entusiasme kan vi endog finne oss selv i å gå imot Gud.

VÅRE VEIER ER IKKE NØDVENDIGVIS GUDS VEIER

I området Guddommelig helbredelse, så har mange mennesker fått den ideen at hver eneste syk person skulle bli helbredet, samme hva som skjer. De vil bare ikke akseptere det faktum, at det kunne være Guds time for dem, å ta dem hjem, under en slik sykdom. Jeg sier ikke at vi ikke skulle be for dem, eller at vi ikke skulle gi dem all den medisinske hjelp som var mulig. Men vi skulle også legge vår tro på et slikt område, i tillit til Herren, at Hans vilje og hensikt også skjer gjennom slike ting. Det er tider at mennesker møter en tilstand i sin sykdom, at samme hvor meget du forkynner for dem, og oppmuntrer dem, så får du ikke innplantet nok tro i dem til å reise dem opp. Det er ganske enkelt deres tid for å gå hjem. Min egen far var et slikt eksempel. Det var i 1965, han ble angrepet av en serie sykdommer, den ene kom etter den andre. Det var én gang jeg husker spesielt. Broder Branham ba for ham når han var på Clark County Hospitalet. Han ble straks frisk og kunne reise hjem etter en kort stund. Men etter noen få uker, ble han igjen syk, og jeg kunne se hans helse ble svakere og svakere. Jeg ba til Gud om styrke for ham, og om utfrielse, men situasjonen ble til slutt akutt. Legen undersøkte ham, og stilte diagnosen, og samme natt så jeg meg selv i en drøm. Jeg skal aldri glemme denne hendelsen. Jeg så meg selv gå opp til mitt gamle hjemsted. Det så ut for meg som om jeg skulle møte min søster utenfor huset. Jeg kom fra Borden, og min søster kom fra den andre retningen. Hun og hennes mann bodde i Henryville. I denne drømmen møttes vi rett utenfor vårt gamle hjem. Mens vi sto der, så jeg på de gamle bygningene. Det så ut som taket på husene var ved å falle sammen, og veggene var skjeve. Det jeg så, var et forfallent gårdsbruk. Mens jeg står der, sier jeg til min søster, (i drømmen) ” Elda Jean, far er i ferd med å gå bort. ” Han døde da, og nå er det bare to av de gamle bygningene tilbake på hjemplassen, låven og kornhuset, alt det andre er borte. Venner, det eneste jeg ønsker å si med dette, var at Gud lot meg se at min far var ved reisens avslutning. Jeg sier det slik bare for å minne om, at vi må lære å vandre i tro, og la Gud lede oss. Det er bedre enn å forsøke å få oss til å lede Ham, for det er en annen side ved mange ting, enn det vi ofte tenker det. Til tider kan en person ligge på sykehuset, det ser ut som han ligger for døden, men så kommer en og ber en enkel bønn over ham, og rett der fører Gud ham ut av

dødens gap, og inn i sunnhet og helse. Men så er det andre tider hvor du drar til det samme hospitalet, og du ber for noen. Kanskje de ikke ser så veldig syke ut heller, men det neste du hører, er at de har gått over floden. I en slik situasjon, klandrer vi da den personen som ba for ham? Eller klandrer vi den syke personen for ikke å ha nok tro til å bli helbredet? Det er meget kjødelig å tenke slik. Du må erkjenne at Gud har det siste ordet i alle slike saker.

GUD HAR DET SISTE ORDET

Under de første år da vi reist til New Brunswik, Canada, og vi var akkurat reiseklar til å forlate byen St. John, og reise til Moncton, da bro. Connolly sa: ” Jeg vil gjerne ta dere med til Veteranenes hospital, for å be for en mann. Han ligger for døden i kreft.” Når vi da reiste, ble de med oss og vi dro opp til dette hospitalet. Vi gikk inn for å møte denne mannen. Der lå han og stirret ut av vinduet, mot en liten kirkegård som lå rett over gaten. Han var en liten mann, ikke annet enn skinn og ben, og selv uttalte han at han snart ville ligge på denne kirkegården isteden for denne sengen. Det var hans svar da vi spurte ham hvordan det sto til. Tårer kom fra øyekroken mens han sa; ” Snart ligger jeg der sammen med de andre. ” Vi visste at vi ikke kunne forandre Guds vilje, men når mannen sluttet å gråte, spurte vi ham om vi kunne be for ham. Og han sa, ” Ja vær så snill. ” Vi ba en enkel bønn om at Gud måtte være nådig mot mannen og den sykdom han hadde, og gi styrke til hans legeme. Så forlot vi hospitalet, og reiste videre til Moncton. To år senere kom vi tilbake til St. John, og hadde nye møter der. Da la jeg merke til en mann og en kvinne, hvor de kom inn i møtet og satte seg i benkeraden bak der. Jeg sa til meg selv, denne mannen var det noe kjent med. Men jeg kunne ikke huske hvor jeg hadde møtt ham før. Da møtet var slutt den kvelden, hilste vi på de forskjellige vennene mens vi gikk mot utgangen. Vi kom til slutt bak i salen hvor disse to satt. Kvinnen grep meg i armen og sa: ” Bro. Jackson: det er så godt å se deg. ” Så sa hun videre: ” Husker du denne mannen? ” Jeg sa; Kanskje jeg burde det men jeg kan ikke plassere ham. ” Da sa hun: ” Dette er den mannen du ba for på Veteranenes Hospital. Legene hadde allerede fortalt oss at han ikke ville stå det over, men i dag er han fullkomment frisk. Han har ikke mer kreft, og har fått tilbake sin normale vekt. ” Brødre og søstre; vi skulle takke Gud for slikt. Han viste oss det ikke på forhånd, at han skulle komme til å oppreise denne mannen, men det var det som skjedde. Hver gang jeg ser denne mannen nå, så tar han meg i hånden og er så takknemlig til Gud for det som skjedde med ham. Han hadde

kommet til det punktet i livet, at det ikke ville ha gjort ham noe godt å finne én stående over ham å si; ” Har du nå tro på at Gud vil helbrede deg? ” Han hadde allerede forsonet seg med tanken på det legene hadde fortalt ham. Jeg vet det er tider hvor det er i orden å stille et slikt spørsmål, men dette var ikke en av dem. Med andre ord, du kan ikke bare adoptere et universelt slagord og anvende det på praktisk talt alle de tilfeller du har til hensikt å be for. Gud er ikke døv, og Han sover ikke. Du behøver ikke å skrike høyt for å vekke Ham, for Han er allerede på scenen. Og Han vet hva han har til hensikt å gjøre. Vi må bare bli villige til å vandre etter Hans vilje. Dersom du skulle be for noen i dag, og de døde i morgen, så er det ingen å klandre for det. Du må bare akseptere at dette var Guds vilje.

Jeg har allerede nevnt broderen her i denne menigheten, som skulle ha en åpen hjerteoperasjon først på syttitallet. Vi ble bedt om å reise opp for å be for ham. På den tiden forsto han ikke mye av det vi lærte, eller sto for i evangeliet. Og det var ikke en slik situasjon hvor man spurte: ” Tror du at Gud vil helbrede deg, hvis vi nå ber for deg? ” Det var heller en stund hvor man måtte spørre om han ville vi skulle be for ham. Han var allerede klar for operasjonen. Men noen ganger bruker Gud slike ting for å få vår oppmerksomhet, og slik var det med ham. Isteden for å gjennomgå denne operasjonen, reiste han med oss til Israel samme år, og han har gått her på møtene siden den gangen. Forandret vi på Guds planer når vi ba for ham? Nei! Vi vandret bare i Guds plan. Det var Guds plan for denne broderen å kunne gi det vitnesbyrd han hadde, på grunn av denne opplevelsen. Det var på samme måte med den broderen som hadde brukket 28 ben i sitt legeme, på grunn av en fryktelig ulykke. Gud ønsket at han skulle avgi sitt vitnesbyrd om hvordan alle disse små bensplintene begynte å gå tilbake på plass i kroppen, etter at han hadde ropt til Gud om hjelp. Du kan høre folk si, hvorfor skulle da slike ting hende med en slik mann? Hva har han gjort som kunne fortjene dette? Hør på meg venner; jeg tror Gud bruker disse tingene som vi må stå ansikt til ansikt med her i livet, til å trekke oss nærmere til Ham. Og ved å gjøre det slik, ender mange av oss med et herlig vitnesbyrd som virkelig herliggjør Hans store navn. Vi ville aldri ha stilt oss ledig og rede til frivillig tjeneste som syke eller lidende, bare for å kunne avgi et slikt vitnesbyrd. Men for at noen skulle ha et slikt vitnesbyrd, så er det noen som opplever slike ting, og gjennom dette blir det gjort kjent for andre. Han kunne ha vært av dem vi så ofte hører om, som ikke har bruk for noen lege eller medisin. Men uten leger og røntgen, hvordan skulle da noen kunne vite

at det fantes 28 knuste ben i hans kropp. Og disse bensplintene var så små, at de kunne ikke en gang bli bearbeidet. Forstår du hva jeg mener? Gud var med hele veien. Ulykken var ikke noen overraskelse for Ham, ikke mer en Lasaru`s død var det. Gud har aldri vært interessert i å overbevise folk om at de ikke skulle gå til noen doktor, eller noe sykehus. Han er mer interessert i å vise hva han kan gjøre etter at menneskene har gjort alt det de kunne, og ikke fått noen resultat.

GUDS TOFOLDIGE HENSIKT

Når jeg ser på alle de omstendigheter som Gud har virket igjennom, og observert hva det naturlige mennesket har gjort med de mange mirakuløse vitnesbyrd om Hans nåde til menneskeheten, så er jeg overbevist om at Gud har en tofoldig hensikt ved å gjøre tingene slik Han gjør det, i denne Laodikeiske menighetstid. Innen det sanne åpenbarte Kristi legeme, som utgjør Kristi brud, bruker Han disse tingene for å innpode i oss hver eneste karakter som var i Kristus, som vi leser om i skriften. Så, innen rekkene blant de dårlige jomfruer og agnene, (de som gjør seg selv til troende) bruker Han de samme grunner for å sende dem en sterk forvirrelse, fordi de ikke har kjærlighet til den åpenbarte sannhet. De vil heller bare følge disse tegnene. Det er blant denne gruppe du finner mennesker som lar seg lede inn i fanatisme. Og det er de samme menneskene som bringer Kristi ord i vannry. Ja de fører hån over hele Kristi legeme. Det er de samme menneskene som anklager hverandre for ikke å ha nok tro, når de ber men ikke får de ønskede resultater. Det er de samme mennesker som alltid tigger om pengehjelp for å kunne underholde sine programmer. De har kanskje ikke alle sammen hele spekteret av hva jeg her nevner, men mitt poeng her er, at det sanne Guds verk har intet å skjule, og intet av Guds verk trenger å tigge for å bli underholdt, og heller intet vitnesbyrd går tomhendt bort fordi de gikk til en lege, eller et sykehus. Jeg har sagt det før, mange ganger vil dette kunne sette vitnesbyrdet i sitt klare lys. Vi må også erkjenne at det er tider og omstendigheter hvor det er umulig å få medisinsk hjelp, og den person som er i nød har bare ett valg, nemlig å legge seg helt i fortrøstning til Herren, at Han skal gripe inn i situasjonen. Vi vet at intet er umulig for Gud. Brakte Han ikke Israel gjennom ørkenen på mirakuløs måte? Det fantes ingen handelssteder underveis, men enda hadde de alltid nok å ete. Og det var mer å hente der det kom fra. Det var ingen skobutikker der, ingen klesforretninger, men de kom gjennom 40 års vandring med sko på føttene

og klær på kroppen, og det var ingen svake blant dem. Hvorfor skulle vi ikke kunne ha tro til Gud at Han kan virke gjennom omstendighetene til fordel for sine sanne barn? Paulus skrev i Filipenserbrevet : ” Frykt ikke for noe, men la i alle ting eders bønner og begjæringer komme frem for Gud med takksigelse. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare eders hjerter og tanker i Jesus Kristus. ” Brødre og søstre, vi må feste vår tillit til Gud, og når vi snakker om våre rettigheter for Guds trone, måtte vi da alltid erkjenne at det er en rett, til personlig å komme innfor Guds nærhet i bønn, uten det å måtte ha en jordisk mellommann mellom oss og Gud, slik som i gamle dager under Moes lov. Jesus Kristus selv er den eneste mellommann vi trenger, og Han står alltid ved kraftens høyre hånd, med all makt delegert til seg, når det kommer til forløsningen og gjenopprettelsen av alle ting. Så vi har retten til personlig å gå inn for Gud, for å la våre behov bli gjort kjent. Men i motsetning til hva du måtte høre på de mange religiøse T. V. Programmer, så har du ingen rett til å forlange noe fra Gud. Det er mange mennesker, spesielt blant dem som forkynner Guddommelig helbredelse, som alltid taler om den troendes rett til å forlange spesielle ting. Men la meg si det slik, dersom Gud har tillatt sykdom å komme over deg, eller kanskje finansielle vanskeligheter kastets på deg, bare for å trekke deg nærmere til Ham gjennom slike prøvelser, ja da kan du bare forlange til du blir blå i ansiktet, men det vil ikke kunne forandre Guds plan det minste. Hva er det da som kan forandre situasjonen. Jo at du i ydmykhet bøyer deg for Gud, og legger din vilje inn under Hans mektige hånd, så Han får gjennomført det Han har i hensikt å gjøre. Han er ute etter noe i alle sine barn, og det er intet annet vi kan gjøre enn å underlegge oss Ham fullstendig. Dette vil forandre situasjonen dersom den er for en slik hensikt. Det finnes ikke noen sykdom eller plage som er for avansert for Gud, at ikke Han kan gripe inn med fullkommen helbredelse, når det tjener Ham å gjøre det slik. Det finnes heller ikke noen finansiell situasjon som er så flokete at ikke Han kan forandre den, slik at du heller kan ha overflod isteden for armod. For Hans løfte til deg er å møte alle dine behov. Han lar seg ikke bevege av våre selviske begjæringer, som måtte være styrt av kjødets tilfredsstillelse. Hans største interesse for oss er vår åndelige velferd, og at vi må vokse opp til å bli Ham lik, som døde for oss på korset, og som oppstod igjen på den tredje dag, og har seiret over døden. Prisen er betalt for vår komplette frelse. Og som Guds barn har vi alle Himmelens resurser tilgjengelig for oss, men la oss ha tro til Gud til å distribuere dem etter som Han ser det velbehagelig, i stedet for å forlange av Ham, slik vi ser de jordiske bortskjemte barn gjør av sine foreldre.

FORANDRER BØNN GUDS VILJE?

Jeg skal aldri glemme en gang da en liten niese til en av vennene her i menigheten, hadde en stor ryggmargs meningitt. Babyen var her nede på Hospitalet i New Albany, og hennes nyre hadde sluttet å fungere. Hun var i sterk feber. Jeg ble oppringt på telefonen av dem sent på kvelden, og de fortalte meg om hennes tilstand. De spurte om jeg kunne komme å be for henne. Jeg kledde meg og reiste inn til byen, og møtte vennene i venteværelset. Hun var på intensiv – rommet, og lå der i koma, så vi kunne ikke komme for annet enn å be for henne der. Både hennes foreldre og besteforeldre var samlet og ventet. Og de fortalte meg at doktoren ikke hadde levnet henne noen sjanse til å komme ut av situasjonen. Hennes mor, og noen andre satt der og gråt, så mens vi sto der i venterommet, ute av stand til å se denne lille babyen, sa jeg til dem: ” Det eneste vi nå kan gjøre er å sette vår lit til Gud. Han er den eneste som kan forandre denne situasjonen nå. Og all den gråt dere måtte ha, vil ikke kunne forandre Gud, eller denne situasjonen. Videre, dersom det er Han vilje å ta henne hjem i natt, så var det ingen av oss som kunne forhindre det, men la oss be Gud være nådig mot dette lille barnet. ” det var bare en liten baby, og det kunne ikke legge noen tro til Gud i denne sak, så hva enn Gud kom til å gjøre, så ville det ikke være på grunn av denne babyens tro. Vi ba en enkel bønn til Gud om nåde over dette barnet, og bekjente vår tro, at Han var mektig til å forandre situasjonen og spare barnet. Bare et par minutter etter at vi hadde avsluttet vår bønn, sa moren: ” La oss gå opp på rommet og se om sykepleiersken kan gi oss noen informasjon om barnets tilstand nå. ” Vi gikk bortover gangen mot trappen opp til der hvor barnet lå, og som vi nærmet oss rommet, sprang døren opp, og sykepleiersken kom ut, og når hun så oss sa hun; ” Jeg var akkurat på vei til dere, barnet kom nettopp ut av sin koma, og feberen faller, og nyret har begynt å fungere igjen. Dere kan komme inn nå. ” Vi gikk inn i rommet, og babyen lå der med øynene åpne, hun beveget sine små hender. Venner jeg kan ikke beskrive morens ansiktsuttrykk, da hun strakte seg frem under plastikk teltet og rørte ved sin lille baby. Etter dette var det bare noen få dager, og så var barnet hjemme sammen med de andre, frisk og sunn. Gud grep inn og vendte hele situasjonen. Men jeg vil igjen si det klart, vi forandret ikke Guds plan når vi ba, vi gikk bare inn i Hans plan. Jeg vil også si, jeg er ikke noen spesialist på noe område, og jeg er ikke noen doktor i Guddommelig helbredelse, som kan gi deg en milelang forklaring om

hvordan Gud virker. Derfor gir jeg deg disse små vitnesbyrdene om hva jeg har sett, på vegne av mange trengende sjeler når de ble bedt for. Det får meg også til å si; stopp aldri å be, hvor vanskelig enn situasjonen måtte være, ikke før du er sikker på at det ikke lenger er noe behov for å be mer i denne sak. Noen ganger prøver Gud oss til siste minutt. Nå, dere forkynnere som preker mot leger og medisiner, la meg spørre dere, vil dere bare la deres små barn ligge der i ryggglidelser, under koma, og høy feber, med nyrene ute av funksjon, uten en gang å søke den medisinske hjelp som måtte være tilgjengelig? Er dere nødt til å forbinde dette med å stole på Gud, som det samme som å si nei til leger og medisin? Som jeg har sagt det før, Gud trenger ikke noen til å hjelpe seg, og han har heller ikke noe å skjule. Han er ikke redd for at et vitnesbyrd skal bli ødelagt, bare fordi det er søkt medisinsk hjelp. Videre vet jo ethvert normalt menneske at Gud er den eneste som kan helbrede, og alt det doktorer og medisin er i stand til å gjøre, er å assistere loven om helbredelse som Gud allerede har nedlagt i sin skapelse. Men andre ord, alle barn er født inn til denne verden gjennom den naturlige lov om reproduksjon. Og denne lov plasserte Han i de første mennesker (Adam og Eva). Derfor når vi ser et lite avkom, født inn i denne verden, så ser vi ikke på det som et Guddommelig under først og fremst. Nei, vi ser det som et resultat av den lov Gud har nedlagt i oss. Men gjennom alt dette så finnes det kvinner som aldri får barn, samme hvor friske de måtte se ut. Dersom en slik kvinne gjennom forbønn blir i stand til å bære frem et barn, da ser vi på det som et Guddommelig inngrep. Det er grunnen til at det står slik i Hebr. 11, at ” Ved tro fikk Sara kraft til å bære frem et barn, og det til tross for sin alder, da hun aktet ham trofast som gav løftet ..” Det måtte et Guddommelig inngrep til i Saras liv for å kunne føde barn, for naturens lov om reproduksjon virket ikke i henne. Dersom du kan forstå dette så skulle du også kunne se hvorfor det til tider må et Guddommelig inngrep til, ved sykdom, når vitenskap og medisin har gjort alt det de kan for å få den naturlige lov til å fungere, men ikke er i stand til å få det til, og situasjonen blir bare verre og verre, isteden for å bli bedre og bedre. Det er tider da medisinsk teknologi ikke er i stand til å gjenopprette styrken i legeme til det punkt at den naturlige lov om helbredelse kan overta. Men det betyr ikke nødvendigvis at denne personen kommer til å dø, for Gud kan ha til hensikt å herliggjøre sitt navn gjennom helbredelsen av en slik person. Dersom Gud er ute etter et slikt vitnesbyrd, så vil det skje på en slik måte. Priset være Hans navn! Jeg er så glad at det finnes en overnaturlig kraft som forblir den samme i går, i dag, ja til evig tid. HALLELUJA ! Det behøver ikke å bety at

Han vil gjøre det på samme måte hver eneste gang. Derfor kan vi ikke lage en universell lære ut fra våre opplevelser, og lære alle andre at slik må det oppleves. På denne måte blir det bare skapt en masse forvirrelse. Derfor sa også Jesus en gang; ” Det var mange enker i Israel, på Elias tid, da Himmelen ble lukket i 3 ½ år, og det var en stor hungersnød i landet, men Elias ble ikke sendt til noen av dem, foruten den enken som bodde i Sidon. ” Det er mange mennesker med et dogmatisk tilsnitt i det de kaller tro på Guds ord, som egentlig fører krig mot det samme ordet, fordi de ikke kjenner Guds plan. De forsøker å lage en universell lære ut av det som Gud har gjort for andre. Du kan bare ikke gjøre det. Med andre ord, dersom Gud har tillatt en tilstand å komme over deg, i den hensikt å skape tålmodighet i deg, og du da bruker all din tid på å løpe fra den ene til den andre for å be for deg, og aldri tar deg tid til ærlig å søke Gud personlig for din tilstand, er det da noe rart at du ikke får de resultater som du er ute etter? Tålmodighet er noe som de fleste mennesker løper i fra, og enda så er den rangert blant de største dyder i den kristnes liv.

I Jakob. 1 : 2, leser vi: ” Akt det for bare glede, mine brødre, når I kommer i allehånde fristelser, da I vet at prøvelsen av eders tro virker tålmodighet; men tålmodigheten må føre til fullkommen gjerning, for at I kan være fullkomne og hele og ikke mangle noe. ” Mange av dere, når dere kommer ned i en dal, isteden for da å utøve tålmodighet og vente på Gud, så lar dere tankene løpe løpsk, og dere lar Satan fylle dere med alt det han kan varte opp med. Resultatet blir at dere blir så mismodig og deprimert, og oppfører dere som om dere ikke skulle ha noen tillit til Gud i det hele tatt. Det skulle være det motsatte. For Gud har ikke forandret seg. Han er på scenen like mye i dag, som Han var for to tusen år siden, i alle fall for dem som har satt sin lit til Ham. Det er grunnen til at jeg alltid gjerne minner folk om Paulus` brev til Romerne (8 : 28 – 29). ” For vi vet at alle ting tjener dem til gode (ikke tjener alle til gode, men dem) som elsker Gud, dem som etter Hans råd er kalt. (merk dere nå) For dem som Han forut kjente, har Han også forutbestemt til å bli likedannet i sin Sønns bilde, så at Han kan være den førstefødte blant mange brødre. ” Dersom du er et Guds barn, så finnes du mellom disse to versene, om du forstår det eller ei. Vi er kalt i henhold til Hans hensikt og plan, derfor må Han også kunne arbeide i våre liv etter som Han ser det nødvendig, ellers kunne Han jo ikke oppfylle vers 28 – 29. La oss lese vers 30. ” Dem som Han utvalgte har Han også kalt, og dem som Han har kalt, har Han også rettfærdiggjort, og dem som Han har

rettferdiggjort, har Han også herliggjort. ” Paulus så hele dette vakre bilde, og jeg tror det vil gjøre godt å lese resten av kapittelet også, når du får sjansen. Vi må over alt kunne forstå at Gud har en plan og en hensikt. Han kommer til å gjøre det på sin måte. Mange mennesker blander seg inn i denne planen, og enda tror de at de gjør Gud en tjeneste ved det. Men de kan i alle fall ikke forhindre at Gud utfører sin gjenløsningsplan til fullkommengjørelse av dem Han elsker. Bare å vite dette, skulle få oss til å være takknemlig, for på overflaten ser det ut som Djevelen alltid vinner. Vi lever i en tid hvor det er populært å være religiøs, men å leve i Hellighet, og å holde en Guddommelig åpenbaring i sannhet, er like upopulært i dag som det alltid har vært. Med andre ord, Djevelen liker å se mennesker gå til Kirke så lenge det kan holde dem borte fra å tilegne seg en sann åpenbaring i Guds ord. En ting er dog sikkert, at enhver person som tar på seg å behandle skriften, og å lære menneskene således, bare etter det de tenker seg at det betyr, skal komme til og måtte stå til regnskap for Gud en dag. Og da vil jeg helst ikke være i deres sko, for de har brakt skam over den sanne kristenhet. Det er av denne grunn jeg har følt det nødvendig å gi ut denne artikkel om Guddommelig helbredelse. Det har forekommet så mange fanatiske hendelser og misbruk av skriften blant folk, og dette har kommet nyhets media for øye i den senere tid. Derfor føler jeg det er på tide å la denne verden få vite nøyaktig hvor vi står i dette emne. Det jeg lærer og står for her, er jeg ikke skamfull over, og jeg skal ikke skamme meg over å måtte stå i en rett med min Bibel i hånd og forsvare hva jeg her har brakt frem, dersom det skulle gå så langt. Videre behøver jeg ikke være bekymret over beskyldninger om at jeg har frarådet mennesker å gå til en doktor når de har følt for å gjøre det. For jeg vil si, bare gå i gang, la doktoren gjøre hva han kan for å lindre smerter, det kommer i alle fall ikke til å hindre Gud fra å gjøre det legene ikke er i stand til å gjøre, dersom du setter din lit til Ham. Jeg kan ikke fortelle dere alle de gangene som jeg vet, hvor Gud har trådt til og helbredet folket etter at legene har måttet gi opp, etter alle de forsøk de har gjort. Derfor vil jeg gjerne spørre alle disse predikantene som tror de vet alt sammen, hvem skulle motta herlighet og ære i slike saker? I alle fall ikke legene. Gud alene har æren, Han alene er det som skal prises.

STUDER GUDS ORD

Brødre og søstre, jeg tror dere vet hvorfor så mange feiler når det kommer til det å tilegne seg skriftsmessig sannhet. Det er fordi de trekker skriften ut av sin sammenheng, og isteden forsøker å bruke dem på de situasjoner de kommer opp i. Gud har aldri ment at skriften skulle brukes slik. Det er grunnen til at Paulus skrev til Timoteus som han gjorde. 2. Tim. 2 : 15 – 16, ” Legg vinn på å fremstille deg for Gud som en som holder prøve, som en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, idet du rettelig lærer sannhetens ord. Men hold deg i fra det vanhellige tomme snakk! For de går alltid videre i ugudelighet. ” Paulus går rett videre og gir eksempler på det han mener. Det ser ut som det var to personer, Hydemus, og Filetus, som gikk rundt og forkynte at oppstandelsen hadde allerede vært. Og Paulus sa at slike ting ville ete om seg som dødt kjøtt, dette ville nedbryte troen hos somme. Hvorfor? Fordi de selv har gått bort fra sannheten og med sin opptreden oppvigler de andre til å gjøre likedan. Han sa; ” avvis dem. ” Ha intet å gjøre med slike mennesker. Som jeg allerede har sagt, Jesus led ikke døden på korset, bare for å gi denne verden en ny religion. Han døde for å gi oss livets vei, den veien som verden hadde gått glipp av. En vei som Gud ville ha behag i. Han ga tilbake til menneskeheten noe som Satan hadde robbet oss for, en ekte tro på en sann og levende Gud. All annen religion forsøker å trekke Gud ned på menneskets plan for så og resonnerer ham bort, men sann kristenhet løfter mennesket opp på et slikt plan, at han kan sitte i himmelske steder og delta i himmelske ting. Mange mennesker har bare noen få kjælevers i Bibelen som de studerer, og de kaller det å studere Guds ord. Men det er ikke å studere Guds ord, for på denne måte får du ikke de Bibelske sannheter i sitt rett lys. I 2. Tim. 3 : 16, skriver Paulus, ” Den hele skrift er innblest av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opptuktelse i rettferdighet. (For hvilken hensikt?) for at det Guds menneske kan være fullkomment, dugelig til all god gjerning. ” Naturlig sett har vi alle noen gode vers i Bibelen som vi liker å meditere over, og vi siterer dem fra tid til annen. Men disse versene var ikke ment å stå alene, adskilt fra resten av sammenhengen. Noen vers bærer selve nøkkelen, men resten av versene må føyes til for å gjøre bildet korrekt. Det er alltid en rett og en gal slutning som kan tas. Ta bare Jakob 5 : 14 – 15, for eks. Mange mennesker legger hele sin tro på disse to versene, og de rett og slett lukker øynene for alt annet i Bibelen, som måtte være forbundet med sykdom. Men jeg er overbevist om, at dersom vi kunne ha visst hva som var

i Jakobs tanker da han skrev disse ordene, så ville vi også ha visst at de ikke kunne benyttes på enhver situasjon der hvor sykdom måtte finnes. Jeg vil vise dere hva jeg mener med dette, men la oss først lese vers 13, ” Lider noen iblant eder ondt, (dette peker mot forfølgelser og lignende) han bede; er noen vel til mote, han synge lovsanger. Er noen i blant eder syke, han kalle til seg menighetens eldste, og de skal bede over ham og salve ham med olje i Herrens navn og troens bønn skal hjelpe den syke, og Herren skal reise ham opp, og har han gjort synder, skal de bli ham forlatt. ” Jeg er overbevist om at dette var ment bare mot mennesker som var lenket til sengen på grunn av sykdommen, eller at de av andre grunner ikke kunne komme til møtene. Da skulle de kalle til seg menighetens eldste så de kunne be for ham. Men det gjaldt ikke for hvert eneste lite tilfelle som måtte komme over en person fra tid til annen. Du kan bli ganske syk til tider, med mavelidelser, men Paulus ba ikke Timoteus kalle til seg menighetens eldste av den grunn. Han ba ham om å drikke litt vin for å roe ned symptomene i maven. Det triste er bare, at hedningene har gjort nøyaktig det samme med Guds ord, som det jødene gjorde på Jesu tid, da han gikk her nede. De brukte Guds ord uten noen åpenbaring, og fortolket og anvendte det til alle de situasjoner de i sitt kjødelige sinn kunne komme over.

Å FORSTÅ LØFTENE I SKRIFTEN

Det ligger mer i det som Jakob skrev her enn hva de fleste begriper når de leser versene; ” Er noen iblant eder syke? ” Hva da med den andre siden ” Og dersom han har gjort synder skal de bli ham forlatt. ” Tror dere at et menneskes synder blir forlatt bare på grunn av at eldste i menigheten ber for det ? Du vet det må mer til enn det. Har vi ikke lov til å innse en mulighet for at Gud kunne ha tillatt sykdom å komme inn på grunn av en slik persons hemmelige synder i livet? Jeg kan se for meg slike personer, hvor de kanskje ligger på dødsleiet, og de begynner å påkalle Gud om tilgivelse og helbredelse, av et virkelig helt hjerte. Du kan kanskje si; kunne ikke Gud ha helbredet en slik person uten å være nødt og kalle til seg menighetens eldste for å be for ham? Jo det kunne Han, men husk også at det var Guds ånd som inspirerte Jakob til å skrive disse ordene. Det er tider da Gud ønsker å etablere et spesielt vitnesbyrd, og da også å la vitnesbyrdet bli varig i denne personens minne, og at han har mottatt Guds nåde. I Ap. gj. 19, ble ikke de eldste kalt for å be for den syke som var ute av stand til å komme på møtene. De som hadde omsorg for de syke, tok salveduker og forklær fra Paulus, og

la dem på de syke, og sykdommen vek fra dem. Også de som var plaget av demoner ble utfridd. Brødre og søstre, det viktigste er at vi tror på Gud, og har tillit til Ham, og på samme tid, ikke forsøker å fortelle Gud hvordan Han skal oppfylle dine behov. Du tror på Ham til frelse for din syke sjel, og Hans helbredende kraft er automatisk der for å helbrede deg dersom det er den plan Han har for deg da. En ting er i alle fall sikkert, Gud kommer ikke inn med noen erstatning. Alt det Han produserer er originalt og ekte. Og frelse for sjelen er fortsatt det viktigste i livet. Guddommelig helbredelse er fortsatt bare én av de mange fordeler, og skulle ikke bli presentert som den viktigste faktor i frelsen. Fortapte syndere har fra tid til annen mirakuløse helbredelser. Er du ikke enig i det? Men la oss ikke glemme at Gud har nedlagt en lov om helbredelse som virker i all hans skapelse. Derfor skulle vi være takknemlig til Ham, hver gang vi skjærer oss eller skrubber oss opp, at sårene leger seg som de gjør. Venner jeg håper dette er forståelig for dere, for det er et ærlig forsøk på å hjelpe dere til bedre å forstå dette emnet, som har vært presentert på så mange forskjellige måter, og fra så mange sider gjennom årene. Og i de siste tider har Satan tatt opp emnet og bruker det for å føre Gud og hans menighet i vannry. Jeg ville aldri finne på å si noe som skulle hindre noen fra å utøve sin tro på Guds løfter i Bibelen. Men når jeg leser, og hører i nyhetene, om all den fanatisme som så mange lærer om dette emne Guddommelig helbredelse, så får det meg til å ønske å hjelpe de ofrene som har blitt vanskjøttet av slikt nonsens. Du vil bli en mye mer stabil kristen, dersom du forstod at Gud ikke alltid er forpliktet til å helbrede hver eneste syk person ved et Guddommelig inngrep, når han også har tilveiebrakt en naturlig lov om helbredelse, som vil kunne virke dersom vi ga den sjansen. Jeg kan ikke unnlate å nevne kong Esekias, da han var dødssyk på grunn av noen byller. Det var ikke bare en hvilken som helst byll. Bibelen sier at han var dødssyk. Og når Gud hadde sagt til Esaias at kongen skulle få 15 år i tillegg, så er vår første tanke at Gud ville gripe inn ved et overnaturlig inngrep. Men det skjedde ikke slik. Esaias fikk dem til å legge en fikenkake på byllene, og når den trakk til seg giften, så gjorde den naturlige lov om helbredelse resten av jobben i hans legeme. Du finner det i 2. Kong. 20, og også i Esaias 38. dersom du ønsker å lese det. Jeg kan forsikre deg, Gud kunne ha helbredet ham ved Guddommelig inngrep, men jeg tror at disse hendelsene er nedskrevet fordi Gud ønsker at visse mennesker skal forstå, at Han ikke konstant griper inn utover sine naturlige lover som Han har hatt i effekt siden skapelsen. Når Han griper inn, så er det en grunn til det, men vår tro og tillit til Gud skulle ikke bare være på det overnaturlige plan. Vi må

selvfølgelig stole Helt på Ham, men det skulle ikke gi oss noen unnskyldning for ikke å gå i den naturlige plan dersom en slik situasjon skulle komme opp. Når vi da går tilbake til det Jakob sa, så vet vi at troens bønn skal hjelpe den syke, dersom det da ikke skulle være tiden for denne personen å gå hjem til Herren. Men selv om han ble frisk, så kunne det like godt skje gjennom de naturlige lover og ikke nødvendigvis ved de overnaturlige. En person kunne være nødt til å ta antibiotika for å rense ut en infeksjon. Vi hører ikke mye om bruk av hjemmemedisin lengre, slikt som fikenkake, eller fleskesvor, osv. Men hva som enn brukes, så er ikke disse tingene selve helbredelsen. Disse sakene ryddet bare bort hindringene, slik at Guds naturlige lov om helbredelse kunne virke. Med andre ord, Gud ønsker at vi skal ha en sann forståelse av Hans ord, slik at vi kan vandre denne livets vei uten alle disse ekstreme sideveier. Det var aldri djevelen som tillot mennesket å avdekke disse medisinske hjelpemidler, men det er djevelen som får mennesket til å misbruke dem.

TING SOM FORÅRSAKER FORVIRRELSE OG VANSKELIGHETER

Mennesker som ikke forstår Guds ord vil alltid miste sporet et eller annet sted. Mens jeg var blant Metodistene, begynte jeg å se forskjellige ting i skriften om tusenårsriket. De aller fleste Metodister hadde ingen tro på tusenårsriket. Alt de kunne se var de helliges opprykkelse, og resten av evigheten skulle være i Himmelen. De leste i 1. Tess. 4 : 16 – 17, og så langt de kunne se var dette vårt endelige mål. Det hele var å komme opp til Himmelen for å være med Herren for bestandig. De fleste av dere kjenner nok disse versene, men for dere som ikke gjør det, skal jeg lese dem. ” For Herren selv skal komme ned fra Himmelen med et bydende rop, med overengelens røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå; deretter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren. ” Dersom vi ikke bryr oss noe om de andre skriftstedene i Bibelen, slike som Esais kap. 11, og 65, skriftsteder vi ellers leser er slike som 2. Pet. 3 : 10 – 12, og ikke også tar med oss vers 13, så vil du kanskje ha grunn til å tro slik mange av dem gjør det. Da vil opprykkelsen for deg være avslutningen av det hele. Da vil jorden etter dette bli ødelagt. Peter skrev, ” Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med et stort brak, og himmellegemene skal komme i brann og oppløses, og jorden og tingene på den skal oppbrennes. ” Metodistene vil her si; der kan du se, jorden skal brennes opp,

og det er grunnen til at Herren tar oss opp i herligheten. Men merk dere nå, når vi leser videre. ” Da nå alt dette oppløses, hvor må I da strebe etter hellig fred og gudsfrykt, da I venter på, og haster mot Guds dags komme hvorved himlene skal oppløses i ild og himmellegemene smelte i brann ! ” Dersom du stanser der og bygger din åpenbaring på disse tre versene alene, finner du ingen plass for et tusenårsriket, men merk deg vers 13, ” Men vi venter etter Hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor. Derfor elskede, da I venter dette, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og lyte for Ham i fred. ” Guds store gjensløsningsplan er ikke bare å få noen mennesker frelst, slik at Han kan ta dem opp til Himmelen for å leve med seg. Dersom dette hadde vært Hans plan, så hadde Han ikke satt menneskene her nede på jorden i begynnelsen heller. Guds endelige mål i restaurasjonsprosessen, er å gjeninnsette mennesket tilbake til Adams stilling, slik han var før fallet, før Adam brøt Guds befaling til Ham. Den store forskjellen er bare at dette avslutningens produkt, (som vi da vil være) vil da være testet og gjennomprøvet av djevelen, og vi vil da ha beseiret ham. Da skal vi aldri mer bli prøvet igjen. Men det vil ta 1000 års regjering med Jesus ved makten, herskende med jernstav, for å kunne restaurere alle ting tilbake til den stilling jorden var i før mennesket falt. Og i denne periode vil Satan være bundet, ute av stand til å blande seg inn i affærene. Men etter de tusen år, vil Satan løses en liten stund, og tillates å teste alle de mennesker som ble født under tusenårsrikets regjering. Og Satan vil forføre store skarer av dem. Men Gud vil da gjennom dette, når også disse skarer er prøvet, bryte inn og ødelegge Satan og alle dem som han har klart å forføre. Dette vil da markere avslutningen av djevelens innflytelse på denne jord. Det er grunnen til at Esaias skrev i kap. 65 : 24 – 25, ” Og det skal skje: før de roper, skal jeg svare, mens de ennå taler, skal jeg høre. Ulven og lammet skal beite sammen, og løven skal ete halm som oksen, og ormens føde skal være støv; ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegger noe på hele mitt hellig berg, sier Herren. ” Slike ting kunne aldri skje dersom ikke Satan var bundet, og verden satt fri fra Hans innflytelse. Det er en mengde kristne mennesker som du aldri kunne lære om tusenårsriket til, og grunnen til det er at de klarer aldri å se lengre enn de første skriftstedene vi siterte for dere.

I Esaias 11, finner vi også sitert om tilstandene under tusenårsrikets regjering. Vi går inn i vers 5 ” Rettferdighet skal være belte om Hans lender, og trofasthet belte om hans hofter. Da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden ligge hos kjeet, og kalven og den unge løve og gjø feet skal

holde seg sammen, deres unger skal ligge hos hverandre, og løven skal ete halm som oksen. Diebarnet skal leke ved huggormens hule, og over basiliskens hull skal det avvente barn rekke ut sin hånd. Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg; for jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn. ” Jeg stanser skriftlesningen her, men jeg vil spørre deg, hvor tror de fleste mennesker at dette vil kunne skje? Hvor vil det passe inn? Det vil i alle fall ikke kunne skje før opprykkelsen av menigheten. Det kan bare skje i tusenårsriket. Bro. Jackson: hvorfor taler du om tusenårsriket i et budskap som dette om Guddommelig helbredelse? Ja ganske enkelt for å peke ut hvor viktig det er for de kristne å rettelig dele ut sannhetens ord, for dersom du kun tar deg et lite skriftsted her, og et annet lite vers der, så kan du forvrengte hele bildet. En av disse Metodistene sa en gang til meg, ” Bro. Jackson: Det er en gang blitt sagt at Åpenbaringsboken aldri skulle ha vært skrevet, og jeg er for en stor del enig i det. ” Brødre, jeg takker Gud for Åpenbaringsboken, for sammen med Daniels bok, hjelper disse to bøkene oss å vite hvor vi er i dag. Men dette er bare noen små poeng som jeg inkluderer, for å kunne hjelpe dere til å se hvor all forvirrelse og problemer oppstår, blant de forskjellige rekker av kirkesamfunn. Bare på grunn av noe, noen av dem har lest i Bibelen, kunne en av deres familiemedlemmer ligge for døden, og de ville ikke tillate blodoverføring for å redde dette menneskets liv. Og det bare fordi de har forvrengt betydningen av et eller flere skriftsteder i Bibelen. Men jeg har allerede sagt det, dersom du på en eller annen måte føler at Gud har gitt deg en slik overbevisning, slik at du aldri vil ta en pille, så kan jeg love deg at du ikke behøver å gjøre det så lenge du lever. Men dersom ikke Gud har gitt deg denne overbevisningen, men at du bare prøver å etterfølge en eller annen manns læresetninger, så vil du meget snart ende opp i store forviklinger, før du komme gjennom dette livet. En slik livsførsel krever en åpenbaring til å tro, og jeg skal aldri forsøke meg på å peke ut dem som har det slik, og hvem som ikke har det slik. Tiden selv vil åpenbare det. Dersom Gud plasserte denne åpenbaring av tro på denne måte for deg, ja kanskje for hele din familie, og du skulle bli ført frem for retten på grunn av ditt standpunkt, så kan jeg garantere deg en ting, Gud ville være rett der for å forsvare deg. Men dersom Han ikke har åpenbart det slik for deg, og du allikevel forsøker deg på en slik holdning, da eksperimenterer du bare med troen, og det du sier deg å ha da, vil ikke kunne stå den test som kommer. Bare det å trekke frem spesielle egnede bibelvers fra skriften, og bygge en lære ut av det, og i tillegg instruere andre til å følge samme eksempel i livet,

er det samme som å bygge en bro over et stort sund, og aldri bry seg om å feste broen til endepunktene på begge sidene. Alt som skal være verdt noe, må også ha en skikkelig forankring. Derfor, all lære som ikke kan forenes med hele sammenhengen i skriften, vil meget fort etterlate seg ubesvarte spørsmål hvor ingen kan finne festepunkt i. Slik var det ikke i den første menighet. Disse disiplene var kristne både i navn, ord, og gjerning. De som gikk imot dem, hadde funnet på en masse løgner om dem, for å få dem i vanskeligheter med loven. De var ikke urokråker. De for ikke rundt og satte folk et opp imot hverandre, ved å presse ned gjennom halsen på folk det de trodde på. De brøt ikke loven i landet, dersom det ikke da skulle være gapende forskjeller i det moralske levesett. De var heller ikke redde for å dø for det de trodde på. Deres overbevisning var blitt en levende realitet i dem ved den Hellige Ånds kraft, den kraften som beskytter enhver sann overbevisning. Videre, når deres overbevisning ble satt på prøve, så var alltid Gud på plass, enten ved å fri dem ut av dilemmaet, eller ved å gi dem kraft til å dø for den tro de hadde, med et smil om munnen.

OVERBEVISNING SOM FORHERLIGER GUD !

Jeg har lest beretninger om vandringen i oldtidskirken, hvordan overbevisningens ånd også kunne komme over kritikerne til de kristne, når disse bli ført til retterstedet for å dø. De kunne, på grunn av de kristnes holdning, springe rett ut blant mengden og rope, ” ta meg også. ” Det var resultatet av den kraft som Gud fylte dem med, som hadde vært tro mot den overbevisning Gud hadde gitt dem. Det var en åpenbart tro i dem. Slikt vil forherlige Gud. På den andre side, når du blir ført til rettergang på grunn av at du har nektet medisinsk hjelp for ditt døende barn, og alt du har som forsvar, er hva disse denominele kirkesystemene lærer deg, og Guds kraft ikke er der for å forsvare deg, da er den eneste konklusjon en kan komme til, at du har ført vannry over enhver sann kristen i ditt fellesskap. Hva du gjør i kristenhetens navn, vil også reflekteres over på dem som er sanne kristne i din nærhet. Men la meg også si dette, jeg forsøker ikke her å ta fra deg det som måtte være en personlig overbevisning. Det eneste jeg vil legge deg på minne, er at din overbevisning skulle forherlige Gud. Derfor trenger vi å behandle alt med visdom. Noe annet som du også skulle vite er, at du kan ikke bevise åndelige ting ovenfor blasfemiske motstandere i denne verden. Fra tid til annen er det en eller annen stakkars sjel som aksepterer en invitasjon, en utfordring, av disse vantro halv religiøse krikesystemene, til å

komme å bevise gjennom deres programmer at Gud fremdeles helbreder mennesker i dag, som han gjorde det før. Naturligvis vil det får en slik person til å virke dåraktig, fordi Gud vil ikke samarbeide på et slikt plan. Det er ikke slik som det var med Elias, da et helt folk måtte velge om hvilken Gud de ville tjene. Men det som virkelig fryder meg er, når en stakkars sjel som ligger på dødens rand, fylt av kreft, og legene har gjort alt det de kan. De har gitt ham opp. Men så kommer det en person inn og spør om å få salve ham med olje og be. Disse legene synes nok at også bønn og salveolje er noe dårskap. Men når denne personen da restaureres tilbake til livet igjen, stoppes munnen på legene. Flere leger har måttet si i slike tilfeller, ” En høyere kraft har nok vært på ferde her. ” Men bare meget sjelden har slike situasjoner gjort en troende ut av disse leger. Men priset være Herren likevel, for slike ting har i alle fall sin effekt på de troende. Og mange ganger har Gud nettopp ført situasjonene så langt, kun for å få oss på den plass i Ham at vi skjønner at vi tilhører Ham.

PERSONLIG VITNEBYRD OM MIRAKULØS HELBREDELSE

Den gang jeg lå på St. Edwards Hospital, med mitt hode fullt av åpne sår, var det ingen sannsynlig sjanse for å redde mitt høyre øye. Ja endog livet sto i fare. Og den gang visste jeg ingenting om Guddommelig helbredelse. Jeg var uten kontakt med denne verden i tre dager etter ulykken. Men når jeg til slutt kom til meg selv, og ikke visste om jeg hadde et øye eller ikke, ja jeg undret meg på om hele hjernen var runnet ut. Da var det noe dypt inne i meg som sa, dette har alt sammen skjedd for å få deg i rett forhold til Gud. Det var i alle fall noe legene ikke kunne få til. Dette var mellom Gud og meg. Etter at de hadde lappet meg i sammen på best mulig måte, ga de meg bare en 50 – 50 sjanse til i det hele tatt å leve. De hadde ingen anelse om jeg i det hele tatt ville bli normal igjen i sinnet. Om mitt øye sa de, at jeg kanskje kunne komme til å se gjennom det igjen, men jeg ville ikke kunne ha kontroll til å bevege det, for nervene var ødelagt. Jeg forteller dere bare hva legene nøkternt sa til meg. Slik så det i alle fall ut for dem. Men priset være Herren, Han hadde en annen plan for mitt liv, som ingen av oss visste noe om på den tid. Ikke bare har jeg bevart mitt forstand, (vel, at noen forkynnere i blant stiller spørsmål om det skjønner jeg) men jeg har også fullt syn på mitt høyre øye, og jeg kan bevege det dit jeg vil, akkurat slik du kan det. Det var ingen øyeblikkelig helbredelse, men dersom du hadde sett meg den gang, mot nå, så ville du ha måttet innrømme at det var skjedd en mirakuløs helbredelse.

Brødre og søstre, denne verden er full av mirakuløse vitnesbyrd i kveld, om hvorledes Gud har trådt inn i menneskers liv på et tidspunkt da det syntes som om alt håp var ute, naturlig sett. Noen av dem er blitt funnet ute på landeveien, nesten helt døde på grunn av blodtap, med legemsdeler kvestet. Jeg leste et vitnesbyrd av en person for år tilbake. Han hadde ligget på sykehuset i en slik situasjon, han spurte seg selv, og også Gud, hvorfor? Hans ben var sønderbrutt på samme måte som den broderen vi nevnte her i menigheten tidligere i vårt budskap. Legene hadde tatt røntgen på ham, og det så ut som det skulle bli umulig å få ham til å gå igjen. Men ikke bare kunne han gå igjen, han reiste rundt å forkynste og ba for de syke, etter at Herren hadde helbredet ham. Det er den slags helbredelse som virkelig får oss til å se to sider av Guds helbredende kraft i operasjon på én og samme gang. Den naturlige lov om helbredelse kompletterer verket, men det er tider da Guds overnaturlige kraft griper inn og setter alt i rette orden, slik at naturlige legedom kan gjøre resten. Så hva vi trenger å erkjenne over alt, er at selv om Gud kommer inn i en situasjon i ditt liv, og helbreder deg ved overnaturlig kraft, (gjennom en Guddommelig akt) så vil Han aldri utsette den naturlige lov om legedom, som Han har plassert i ditt legeme. Du vil kanskje ikke tro det slik, men du trenger det. Noe annet som jeg vil si litt mer om er, hvordan Gud noen ganger vil bruke en fysisk sykdom i våre liv, til å få oss på den plass eller det plan i våre liv, at vi søker Ham for å lære å kjenne Hans vilje med våre liv. Mange ganger har et menneske løpt i fra sitt kall til forkynnergjerning, helt til Gud har latt en eller annen sykdom fått overtaket på ham. Personen har blitt liggende og til slutt begynt å søke Gud, og til slutt overgitt seg til Guds vilje, dersom Gud bare kunne helbrede ham. Jeg vet ikke hva som ligger foran dere alle, men jeg vet at langs denne veien er det noe som kommer til å banke på deres dør, og jeg ber om, at når det skjer, må ditt hjerte være justert i samsvar med Guds ord, for dersom det ikke skulle være slik, ville du bli et offer for fienden. Gud er fremdeles en helbreder, det vet vi i alle fall. Men la oss ikke eksperimentere med Ham. Be Ham heller at Han kan hjelpe deg å forstå enhver sann overbevisning som Han har plassert i ditt hjerte, og at Han vil lære deg å vandre i lydighet til det. Han har lagt disse overbevisninger der til vår åndelige fordel. De vil lede oss til å bli mer lik Jesus.

DE SOM MOTTAR GUDS LØFTER

Nå kommer vi til et annet spørsmål som folk ofte spør om. Hvem er løftene i Bibelen ment for? Som de fleste av dere vet, finnes det hundrevis av forskjellige kirkelige organisasjoner, og alle kaller de seg kristne, og alle føler de at de har det rette. De er blitt forført til å tro, at det de har, er det som Gud er ute etter i verden i dag. Enda homoseksuelle mennesker er forført til å tro at Gud kommer til å akseptere dem som de er. De vil ikke innrømme at det var nettopp deres levestil som fikk Sodoma og Gomorra til å gå under. Og det skjedde etter syndefloden på Noas tid. Noen av disse spotterne har endog fremholdt at Jesus Kristus hadde samme legning som dem. Men vi behøver ikke engang å forsvare det, for Gud vet hvordan han skal takle slike saker når bare deres beger er fullt. I mellomtiden fullkommengjør Gud et element av sanne troende mennesker fra alle folkeslag, stammer og tungar, til å bli Jesus lik. (Det er det vi leser om i Rom 8 : 29.) og hovedsaken av løfter gitt i Bibelen er nettopp ment for disse. Det er selvfølgelig også andre som trekker fordeler av dette. Jesus påminnet ofte sine disipler at Gud lar solen gå opp over både gode og onde, og han sender regn over både rettferdige og urettferdige. Gud kan ikke sende regn over en tørstig mark, uten også å vanne ugresset sammen med hveten. De vokser jo sammen. Det er på samme måte med religionen også, for Gud har enda ikke separert agnene fra det sanne Kristi legeme. Men jeg skal nå gå inn i Ef. 4, og se litt på hva Paulus skrev til denne menigheten, som var en modell på det mystiske kristi legeme. I vers 4, leser vi: ” Ett legeme og én Ånd, likesom I og er kalt med ett håp i eders kall; én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Fader, Han som er over alle og gjennom alle og i alle. ” Brødre og søstre, mye kunne vært sagt om disse versene. Det første vi merker oss er, at det kun var ett legeme i begynnelsen. Og det vil kun bli ett legeme med sanne troende når det hele er over, og det vil ikke være treenighets troende i dette legeme. Noe som vi kan merke oss er, at på den tid disse ord ble skrevet, utgjorde menigheten i hovedsak folk blant jødene, mens jødedommen fortsatte sin egen vandring. Enda Gud kalte ut jøder fra jødedommen, ødela det ikke jødedommen. Når så Gud begynte å kalle ut hedningene fra deres hedningedom, ødela det ikke hedningedommen. Den fortsatte bare like sterk som før. Deres templer fantes over alt. Men det var noe spesielt med det legemet som menigheten utgjorde i den apostoliske tid, de vandret alle i enhet i tro. De var ikke et delt folk med forskjellig oppfatning av kristne læresetninger. De læresetninger som beskyttet deres moral, og åndelige

fremferd, var de samme for alle. Og det gjaldt både jøder og hedninger. Det fantes ikke nominelle organiserte forskjeller blant dem. Det var bare ett legeme. Gud har bestemt at vi skulle alle likedannes til hans sønns bilde, og han hadde bare én sønn. Han hadde ikke en Baptistsønn, og en Metodistsønn, eller en Katolikk, og alle som skal bli ham lik må gå utenom disse organiserte påkledningene. De må bli kledd i det rene uforfalskede Guds ord. Derfor er det nesten umulig å kunne forestille seg det å bli Kristus lik, så lenge som man forbinder det med disse religiøse systemene. Vi har sagt det mange ganger før, disse systemene er et resultat av hva Gud har gjort i forskjellige menns liv, som ble brukt av Ham gjennom reformasjonstiden. For Gud brukte den gang mange forskjellige redskaper ved sin Ånd, for å få menigheten tilbake til den originale apostoliske lære som Satan hadde frarøvet den. Men Gud lagde ikke organiserte gjerder, bygget rundt hver av de sannheter som ble brakt tilbake til folket. Det var det menneskene som gjorde. Han har bare ett legeme, én menighet. Menneskene ville forsøke å beskytte de juveler de følte de fant i ordet. Vi vet at Gud virket gjennom deres forskjellige systemer i begynnelsen, men når de ikke lenger ville gå videre i Ånden sammen med Ham, så forlot Han dem. Og nå eksisterer de bare i navnet. Det er ikke mer liv blant dem, med unntak av enkelte individer her og der som enda ikke har hørt sitt kall om å komme ut av henne (systemene) og følge sannheten.

ÅPENBARTE SANNHETER

Likeså sikkert som det bare er ett Kristi legeme, én Ånd, ved hvilket vi er plassert i dette legemet, ett håp, som vi er motivert med, og én Herre og mester over dette legemet, så er det også bare én tro; ikke mange slags tro. Man kan høre mennesker spørre; hvilken tro tilhører du? Et slikt spørsmål er trukket frem fra en pytt i avgrunnen, for det finnes kun én kristen tro, og det er bare én dåp ved hvilket vi er plassert inn i kristi legeme, og én tro, og det er dåpen i den Hellige Ånd. Når du leser brevene i det Nye testamentet, så vær oppmerksom på det faktum at nesten alle brevene ble skrevet med det for øye å sette alt i rette orden, og å avdekke alle intriger som Satan forsøkte å fremme i kristenhetens rekker. For den tro og lære som de hadde, var brakt til dem ved den sanne åpenbaring av Guds ord. Disse brevene var inspirert av den Hellige Ånd, og avslørte Satans hensikter, og de tjente til å korrigere feil, og å stabilisere de forskjellige forsamlinger i én sann tro. Slik var det for 2000 år siden, da evangeliet først ble forkynt, og slik skal det bli her i denne

endenes avslutning. Du kan være forvissset om en ting, hver eneste person som forlater denne jorden i opprykkelsen vil komme til å tro det samme rent læremessig. Gud forhandler ikke med annenklasses vare, slik som menneskene gjør det, når de ikke klarer å få frem førsteklasses standard. Han kommer ikke til å gi seg før hver eneste en av dem som skal være med i opprykkelsen har nådd fullkommengjørelse i følge Hans mål av standard. Dette inkluderer helliggjørelsen så vel som dåpen i den Hellige Ånd. Du vil finne ut at alt det de forskjellige organiserte kirkesamfunn krangler og diskuterer om, vil til slutt produsere nøyaktig det Herren skal komme tilbake for å hente den dag. Noen har bare lest rett gjennom vers 6 her, som om det ikke har noen betydning i det hele tatt, mens det egentlig skulle få deg til å gå inn i dypere studier på området. ” En Gud og alles Fader ” Paulus refererer her til skaperen av alle ting, og selve livet i Ham er aldri blitt født. Men ut fra Ham er alle ting blitt født, og alt liv har sin ånde fra Ham. Han er Faderen på grunn av skapelsen, men Han er ikke noen person. Han er en suveren Ånd, alltid til stede, og alle steds nærværende. Det betyr at Han alltid er på alle steder på samme tid. Han har fullkommen kjennskap og herredømme over alt, og har all makt. Hans mulighet og kraft er ubegrenset. Han blir av noen betegnet som den første personen i den Hellige treenighet, men en slik lære er av Djevelen. Jesus Kristus, den enbårne Guds sønn, er den eneste personen i Guddommen. Faderen har alltid vært en uforgjengelig, usynlig Ånd, enda så fikk Han en sønn ved å skape et befruktet egg i jomfru Marias liv. Da denne sønnen nådde en alder på 30 år, ble han inkarnert med denne usynlige Guds Ånd, og Faderens Ånd ble ett med sønnens Ånd, og de ble én Ånd. Denne ånd bodde i mennesket Jesus Kristus. Dette var den eneste permanente legemlige skikkelse, Faderen noen gang har hatt. Derfor kunne også Jesus bli kalt Guds sønn, eller den som Gud inkarnerte seg i. Videre, når den Hellige Ånd ble sendt tilbake for å bo i disiplene, som ventet oppe på den øvre sal, så var det den sammensmeltede Ånden fra både Faderen og Sønnen som fylte dem, den samme Ånd som bodde i mennesket Jesus. Det er grunnen til at vi, når vi leser skriften og får se at Guds Ånd bor i oss, og i andre skriftsteder at det er Jesu Kristi Ånd som bor i oss, så er det hele tiden den samme ånd. Men den blir referert til som Den Hellige Ånd; men treenighetslærerne refererer til denne Ånden som den tredje person i Guddommen. De er bare uten forståelse av de åndelige fakta. De sier at Guddommen er et slikt stort mysterium, at jordiske mennesker aldri kan forstå det, eller forklare det. Men når du kjenner sannheten i det åpenbarte Guds ord, så kan endog våre ungdommer i menigheten enkelt forklare

Guddommen. Det er bare et stort mysterium for det naturlige sinn. Det åndelige sinn finner det meget enkelt å forstå. Slik er det også med de andre læresetninger i det Nye Testamentet. Når ditt sinn er fornyet ved den Hellige Ånds gjerning, blir det ingen læresetninger å diskutere om.

SANNHETEN SETTER TINGENE PÅ PLESS

Mange av dere undrer vel over hvorfor vi tar for oss Efeserbrevet 4, i forbindelse med Guddommelig helbredelse, men ved å gjøre det håper jeg at dere forstår hvorfor det er så mye forvirrelse om dette emnet. (Guddommelig helbredelse) Mange av dere har sikkert hørt meg si tidligere, at en riktig forståelse av Guddommen, åpner opp for åpenbaringen av de andre store læresetninger i Bibelen. Dette gjelder også når vi taler om Guds løfter og rettigheter i skriften, like meget som de andre tingene. Jo mer du vet om forfatteren av Bibelen, jo bedre vil du forstå hva han har å si. Dersom du kan forstå nøyaktig hvem Jesus er, og hvilken forbindelse han har til Faderen, gjennom de gjerninger han gjør, så vil du også lettere kunne forstå hvordan du skal aktivisere din tro på de løfter han ga oss. Det er en ting å se hva Jesus gjorde for de forskjellige mennesker i de 3 ½ år han virket på jord. Men en helt annen ting er det å få disse tingene til å passe inn i vårt liv og hverdag. Noen mennesker ser ut til å tro at hva enn Jesus gjorde, så kan de gjøre det samme, og få de samme resultater. Og det er nettopp disse eksperimentene som forårsaker all den forvirrelse som vi ser og hører så mye om. Jeg vil bare si det slik, dersom Faderen byder deg å gjøre en spesiell ting som også Jesus gjorde likedan, ja da vil du også få de samme ønskede resultater. Men dersom Han ikke har talt til deg, så er du bare ute etter å lage show av det hele, og da leker du egentlig med andres liv. Jesus spyttet på jorden en gang, og gjorde en deig av spyttet. Han strøk det over den blindes øyne og han mottok sitt syn. Men si meg, hvor mange mennesker har fått sitt syn helbredet gjennom den samme handling etter denne hendelsen? Hemmeligheten til din suksess, eller ditt fall, er hvordan du forstår realiteten av det Paulus sa i Ef. 4 : 6, ” én Gud og alles Fader, han som er over alle og gjennom alle og i alle. ” Hvem var det han talte til? Gjenfødte mennesker selvfølgelig. Men her er det alt ligger skjult. Dersom du lar Guds Ånd lede ditt liv så behøver du ikke å eksperimentere med skriften. Du behøver heller ikke å vandre i engstelse, alltid usikker på om du har kommet utenfor Guds vilje. Når det kommer til det, å følge en manns lære, så vær sikker på at du følger det hele på grunn av at han følger Kristus, og at det ikke er selvets

ambisjoner som råder. Det er titusener av røster der ute, som venter på din oppmerksomhet, men du behøver ikke å bli forført av en eneste en av dem, om du bare tar Bibelen, går ned på dine knær, og spør Gud om hvilken av dem som har Hans lære i sannhet, og hvems forkynnelse du skulle sitte under. Noen bruker et vers i skriften som vi finner i 1. Joh. 2 : 27, som en unnskyldning mot å høre på noen, i det de er for stolte til å sitte under noen menneskers forkynnelse. Men jeg vil dere skal vite, at apostlene i den første tid ikke forkynte motsetninger mot hverandre. Og Paulus skrev til Efeserne at Gud hadde satt tjenester i menigheten, en femfoldig tjeneste, til fullkommengjørelse av de hellige. La oss lese det. Kap. 4 : 11, ” Og det er Han som gav oss noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere, for at de hellige kunne bli fullkommengjort til tjenestegjering, til kristi legemets oppbyggelse, inntil vi alle når frem til enhet i tro på Guds sønn og i kjennskap til Ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde. ” Det er nok noen som da vil spørre, når ble denne tjeneste innsatt i menigheten? Rett der i begynnelsen. Det startet der i begynnelsen med en slik tjeneste, og det vil avslutte på samme vis. Guds langmodighet ventet mens Satans tusenårsrike hadde sin tid, (den mørke tidsalder) men reformasjonen har restaurert disse vidunderlige sannheter tilbake til oss, selv om de var forvrent i lange tider. Så Guds femfoldige tjeneste er igjen i arbeide i Kristi menighet i dag, akkurat slik som det var på Pauli tid, og utfører nøyaktig det Paulus sa den ville gjøre. Med vår kjære Bibel som sannhetens ord, settes i dag alle ting i sin rette skikk. Hvor får de sin autoritet fra? Fra den Hellige Ånd, som er den samme Ånd som var i Jesus Kristus.

TALSMANNENS GJERNINGER, SANNHETENS ÅND

La oss nå gå tilbake til Joh. 16 : 12 – 15, å se hva Jesus sa om den Hellige Ånd, som skulle komme. Han refererer her til den som, sannhetens Ånd men i vers 7, bruker han uttrykket talsmannen, og i kap. 14 : 26, både talsmannen og Den Hellige Ånd. Så la oss være klar over at begge disse titler taler om én og samme Ånd. Merk dere her: ” Ennå har jeg meget å si eder; men I kan ikke bære det nu; men når Han, sannhetens Ånd kommer, skal Han veilede eder til hele sannheten; for Han skal ikke tale av seg selv, men det som Han hører, skal Han tale, og de tilkommende ting skal Han forkynne eder. Alt det Faderen har, er mitt; derfor sa jeg at Han tar av mitt og forkynner eder. ” (De måtte være vitne til Hans død, begravelse og oppstandelse, før de kunne

være i stand til å bære det som var mer.) Her har vi egentlig Jesu ord om hva denne talsmannen skulle gjøre. Han skulle ta av Ham, og vise det til de sanne Guds barn. Ikke bare skulle de få en anelse, nei, de skulle få en komplett forståelse av alle ting som berørte Faderens gjenløsningsplan. Det var hva Jesus omtalte som, ” Ta av mitt, og forkynne eder. ” Faderens gjerninger og egenskaper ble manifestert gjennom Jesu mirakuløse tjeneste på jorden. Da Jesus vandret her på jord, dro Han ikke gatelangs, og kjørte sitt eget program om så kan sies, slik de fleste mennesker gjør det i dag. Han ble en ydmyk, lydlig tjener, og søkte ikke sitt eget. Det meste av tiden hvor Han vandret omkring, så Han ut som den vanlige mann i sitt samfunn. Men skjult i dette leirkar, lå det en ubegrenset kraft fra himmelens og jordens skaper. Og til forskjellige tider kom denne kraften frem for å tjene menneskene på den tid. De gjerninger Han gjorde, var Faderens gjerninger uttrykt gjennom Ham. Det fikk Ham til å si, som i Joh. 14 : 12, ” Sannelig, sannelig sier jeg eder: Den som tror på meg, Han skal gjøre de gjerninger jeg gjør; og han skal gjøre større en disse; for jeg går til min Fader. ” I realiteten distribuerte Jesus disse egenskapene fra Faderen rundt om i menigheten. Og Han ga lederskapet og oversikten i menigheten til det som vi i dag kaller den femfoldige tjeneste. Det ble da apostlenes ansvar å sette alt i rette skikk, både i lære og gjerning. Det var også dem som måtte si det siste ord i de vanskeligheter som måtte dukke opp fra tid til annen. Ved siden av denne tjeneste som da var innsatt i menigheten, var det også hovedsakelig ni åndelige gaver som ble distribuert rundt om i Kristi legeme. Og disse gaver ble operert gjennom salvelse av den Hellige Ånd. Blant disse ni gavene som Paulus nevner i 1. Kor. 12 : 7 – 10, er også helbredelsens nådegave. Og vi er i sannhet blitt privilegert, i denne generasjon, til å være vitne til helbredelsens gave i operasjon. Da spesielt gjennom William Branhams tjeneste. Men mitt poeng her er, at Åndens gaver ikke var forbundet med den femfoldige tjeneste. Disse gavene var plassert i Kristi legeme slik at det åndelige legeme så vel som det naturlige legemet kunne fungere godt. I det naturlige liv har hvert lem på legemet sin spesielle funksjon, og det må hele legemets gjerninger i harmoni til, for å få legemet til å virke slik det var skapt til å fungere. Når en eller annen del av legemet slutter å fungere slik det er formet til å gjøre, lider hele legemet på grunn av det. Og det er hva som skjer med dette mystiske legemet også, når de forskjellige lemmer slutter å samarbeide med hverandre i ånden. Paulus går virkelig inn i detaljer for å forklare disse ting, i slutten av kap. 12. Han taler om, at enda de minste deler på legemet har sin viktige rolle for å gjøre legemet komplett, og at det

ikke skulle være noen splid i legemet. Lemmene skulle ha den samme omsorg for hverandre, for når ett lem lider, så lider alle lemmene sammen med det. Og dersom et lem blir æret, så vil alle lemmer æres sammen med det. Slår du deg på tommelen med en hammer, og den hovner opp til dobbel størrelse, så lider hele legemet gjennom det. Slik er det også dersom du barfotet skulle trå på skarpe gjenstander, så lider hele legemet gjennom det. Men la noen komme med et par gode sko, og hele legemet vil fryde seg over det. Så om vi overfører dette åndelig, så vil vi lettere kunne forstå hva Paulus forsøker å forklare for Korintermenigheten. Det var det også Jakob siktet til i kap. 5 : 16, når han sa; ” Bekjenn derfor eders synder for hverandre og bed for hverandre, for at I kan bli legt! En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning. ” La meg nå også si det med det samme, dersom dere starter opp med å bekjenne deres synder for hverandre, så være da også sikker på at dere følger opp med å be for hverandre, ellers blir det bare å klandre hverandre på nytt, og dere endrer opp i en verre situasjon enn i det første

APOSTLER I DEN FEMFOLDIGE TJENESTE

La meg nå komme til bake til den femfoldige tjeneste som Jesus innførte i den første menighetstid, for vi ønsker å ta en titt på hva som hendte med den, og å se hvorfor menigheten vandret så mange hundre år uten den. La meg først peke på det faktum, at hver eneste kristen i den første tid, ble omvendt til kristendommen og kom ut av en religion som var regjert av et presteskap, med en mengde ritualer og seremonier. Jødene hadde sine prester og lærere, og alt det de gjorde var formalistisk, med det ene ritualet etter det andre. Hedningene ble omvendt fra sin hedenske tro, og de ble også regjert av sine presteskap og ritualer. Men i menigheten, i apostlenes gjerninger, var det ingen prester eller rabbinere. Der var det apostler, profeter, evangelister, hyrder og lærere, og de hersket ikke over menigheten. De ledet den. Det var ikke dem som gjorde arbeidet vi leser om, akkurat som det heller ikke var Jesus som gjorde gjerningene i sin tjeneste. Det var den Hellige Ånd som gjorde sine gjerninger gjennom deres legemlige instrumenter. Han tok fra Jesus, det som var av Faderen, og delte det opp i en femfoldig tjeneste, og den apostoliske tjeneste holdt førsteplassen i den åndelige autoritet. Hver eneste mann som i det nye Testamentet ble referert til som en apostel, var en mann som bar på en Guddommelig åpenbaring og autoritet til å fastslå hva evangeliet var, og hva det ikke var. Bare apostler skrev brev i det nye Testamentet. Ikke et eneste brev ble skrevet av en evangelist. Det er grunnen

til at du har hørt meg si, at det var apostlene som holdt åpenbaringen i Guds ord oppe. Vi er klar over at vi i dag lever i en tid hvor mange mennesker er blitt omtalt som apostler, og det på grunn av at de har utført noen åndelige gaver. Men det er en meget dårlig målestokk å måle apostler med, for Filip gikk inn i Samaria og forkynte evangeliet, og hadde en fremtredende tjeneste med alle slags mirakler, og han var bare en evangelist. Bare se hva som står i ap. gj. 8 : 6 – 7, om hans tjeneste der. ” Og folket gav sandrektig akt på det som ble sagt av Filip, idet de hørte og så de tegn som han gjorde. For det var mange som hadde urene ånder, og de før ut av dem med høye skrik, og mange verkbrudne og vannføre ble helbredet. ” Dersom dette hadde skjedd i våre dager, hadde nok mange mennesker sagt, en mann med en slik tjeneste må nødt til å være en apostel, men Filip var ikke noen apostel; han var en evangelist. Han tok evangeliet ut til disse menneskene, og han forkynte med autoritet, full av den Hellige Ånds kraft, og jeg er sikker på at han ikke utga seg for å være noen apostel. Han tilkjennegav ingen autoritet i å etablere en lære, som hele nådetidens menighet skulle bli dømt ved. Men Paulus, Peter, Jakob, og Johannes gjorde det. I Rom. 2 : 12, skrev Paulus: ” Alle som syndet uten loven, skal også gå fortapt uten loven, og alle som syndet under loven, skal dømmes ved loven; (16) på den dag da Gud skal dømme det skjulte hos menneskene etter mitt evangelium ved Jesus Kristus. ” Det var ikke noe tisking og hvisking med Paulus. Han var sikker på at det som han forkynte, var etter Kristi sinn. Han skrev enda til Galaterne, at dersom han eller en engel kom og forkynte dem et annet evangelium, han være forbannet. Han inkluderte seg selv også. Mange forkynnere i dag er nødt til senere, å gå tilbake å rette opp saker og ting som de tidligere forkynte galt. Men slik var det ikke med apostlene. Hva Paulus her sa vil jeg bare referere i enkle ord. Dersom jeg skulle komme tilbake senere og forkynne forskjellig fra det jeg allerede har sagt, da er også jeg forbannet. Hvorfor var han så sikker i sin sak? Han sier det i Gal. 1 : 11, 12. ” Jeg kunngjør eder brødre, at det evangelium som er blitt forkynt av meg, ikke er menneskeverk; for heller ikke jeg har mottatt det eller lært det av noe menneske, men ved Jesu Kristi Åpenbaring. ” Brødre, når dere mottar det på denne måte, behøver dere ikke senere, gå tilbake og forandre på hva dere har sagt tidligere.

GI BEDRAGERNE ORDTESTEN

I sitt første brev til Korinterne skrev Paulus, 1. Kor. 3 : 10, ” Etter den Guds nåde som er meg gitt, har jeg lagt grunnvoll som en vis byggmester, og en

annen bygger videre; men enhver se til hvorledes han bygger videre! ” Denne menigheten ble altså bygget på en ren åpenbaring i Guds ord. Og så lenge som apostlene var i live, ble det hele holdt på rett kurs, og administrert ved den femfoldige tjeneste. Men når de gamle voktere til slutt døde ut, kom Satan med sine innsprøytninger av ideer både her og der, og til slutt var menigheten fylt av ritualer og seremonier, noe de første kristne selv hadde flyktet fra en gang. Rundt år 1500 var kirken igjen underlagt presteskabet, akkurat som jødedommen og den hedenske tro. Den femfoldige tjeneste var radert ut av bildet, og det skulle bli slik i århundrer. Gjennom den mørke tidsalder ble ikke de kristne overbevist for det meste på grunn av den Hellige Ånds overbevisning, eller på grunn av at evangeliet ble forkynt for dem. Bare så alt for ofte var deres eneste mulighet å bli en kristen, eller bli halshugget. Du kan jo bare tenke deg hva slags kristendom det ville produsere. Det var et folk som gjorde nøyaktig det som presteskabet beordret dem å gjøre. Så langt nede kom kristenheten, og det var grunnen til at reformasjonen var nødvendig. Gjennom den, begynte litt etter litt, først en mann å restaurere, så en til, og Gud ga tilbake til menigheten det som Satan hadde stjålet fra henne. Men det skulle enda gå mange år før den femfoldige tjeneste var restaurert tilbake til menigheten.

Dette tjuende århundre har produsert mirakuløse vitnesbyrd, ettersom forskjellige menn har vandret i dynamisk tro, og stått imot ondskapens makter. Når de forkynte og ba for de syke, ville demoner komme skrikende ut av de besatte, og folk ble helbredet. Men når du går tilbake og studerer den lære de forkynte, så fantes de ikke på noen måte i nærheten av det som de første apostler forkynte. Men enda kunne folket si, at broder den og den er bare nødt til å være en apostel. Venner, det er ikke slik. Selv i den første tid var det mennesker som holdt på at de var apostler, og uten tvil hadde nok flere av dem en mektig tjeneste. (de måtte ha en grunn til å bli sett på som Apostler) Men jeg finner noen interessante ord i Joh. Åp. 2 : 2, hvor Herren fikk Johannes til å skrive til Efesermenigheten. Han anklager dem fordi de hadde mistet sin første kjærlighet, men i vers 2, sier han: ” Jeg vet om dine gjerninger og ditt arbeid og ditt tålmod, og at du ikke kan tåle de onde; du har prøvet dem som sier de er apostler, og ikke der det, og du har funnet at de er løgnere; ” De har kanskje falt inn i rutinemessige gjerninger, hvor de ikke lengre var motivert ved den rene Guds kjærlighet, som de begynte med. Men en ting er sikkert, de hadde ikke glemt hvordan de skulle sette en ORD TEST på disse selvlagde apostlene som kom innom. De visste at det skulle

mer til, enn en eller annen mirakeltjeneste, for å gjøre en apostel ut av en mann. Det var tider hvor de måtte lytte meget nøye til forkynnelsen, for å kunne gripe den delen av tjenesten som avslørte bedrageren som en falsk apostel. Mange av disse falske forfødere hadde uten tvil lært sine hjemmelekser, ja kanskje bedre enn de fleste. Men under alt så vil det alltid komme frem noe, som de sanne troende er i stand til å gripe. Det kan være bare et lite glimt innenfor masken, men det er nok for troens barn. Det er også grunnen til at Johannes skrev i 1. Joh. 4 : 1, ” I elskede, tro ikke enhver ånd, men prøv åndene om de er av Gud! For mange falske profeter er gått ut i verden. ” I vers 4, sier han, ” I er av Gud, mine barn, og har seiret over dem, for han som er i eder, er større enn han som er i verden. ” Det er Hans istandsettelse av oss, som gjør oss i stand til å kjenne forskjellen på sannhetens Ånd og løgnens ånd. Johannes skrev også. (2. Joh. 10) ” Dersom der kommer noen til eder og ikke fører denne lære, da ta ikke imot ham i eders hus, og by ham ikke velkommen! For den som byr ham velkommen, blir medskyldig med ham i hans onde gjerninger. ” Dette var en tid før ugresset virkelig kom inn i menigheten. Men den gamle Apostelen sa til dem, la dem ikke en gang komme inn i deres hjem, dersom deres lære er gal. Og ved siden av det, vær sikker på at du ikke sier til dem, Gud velsigne deg, eller må Gud bevare deg, ellers vil du også bli delaktig i deres onde gjerninger. Det var da hardt sagt, vil du sikkert si? Johannes overlevde alle de gamle apostlene, men i året 96 E. Kr, da han skrev åpenbaringsboken, var det nesten over for ham også. Det var andre menn som sto galant for sannheten, idet menigheten gikk inn i den neste menighetstid, men Johannes var den siste av de originale Kristi apostler, som hadde holdt linen helt ut i det åpenbarte Guds ord. Og all den forvirrelse som finnes i den protestantiske religion, er et resultat av hva Satan klarte å ribbe menigheten for etter hans bortgang. Men har da ikke sannheten blitt restaurert? Du kan si, jo den har blitt restaurert til den sanne menighet. Men for hver sann troende som følger en sann åpenbaring, er der tusener som forsøker å fortolke skriften slik at den kan passe inn i deres egen menneskelige resonnering. Visselig har den femfoldige tjeneste blitt restaurert tilbake til menigheten, men du vil ikke kunne finne en eneste av dem blant de organiserte kirkesamfunn, og heller ikke blant mange kultiske bevegelser som spretter opp på så mange plasser rundt oss. Derfor etterlater disse ting en masse rom for menneskelagde læresetninger dogmatikk, og Guddommelig helbredelse er et av de mange spesialområder i så henseende. Vi lever i en tidsalder med mange syke mennesker. Og alle syke mennesker vil selvsagt

ønske å bli frisk igjen, også ved Guddommelig helbredelse. Og særlig dersom de ikke behøver å gjøre noe for å kunne bli legt. Der eneste de blir bedt om i dag, er å støtte de religiøse program som de driver. Dere vet hva jeg mener. Noen har til og med avertert det hele på lavpristilbud. En mann kan be deg å sende 900 kroner, sammen med ditt bønnebegjær, og en annen vil be om en hundrelapp. Men de som virkelig forfører menneskene er de som begynner å lære om Guddommelig helbredelse, og skremmer folk fra å oppsøke naturlig hjelp dersom dette skulle være påkrevet. Å herske over mennesker med frykt, for at de ikke tjener Gud, er verre enn å robbe dem for deres penger. Jeg tror du må være enig med meg i dette. Når en person velger å la seg binde under et menneskets herredømme, så finner man som regel ut for sent, at den mannen egentlig trampet på deres sjel og liv.

La meg stille dere et spørsmål. Har dere gjennom disse mange eksempler blitt gjort i stand til å skjønne hva Guddommelig helbredelse er, og hva det ikke er? Guddommelig helbredelse passerer de naturlige lover om helbredelse, som Gud har nedlagt i enhver av oss. Men det er fremdeles Guds vilje for oss å gjøre hva vi kan for å la den naturlige lov om helbredelse få virke i våre lemmer. Men fremfor alt, tillatt ikke ditt liv å bli dirigert av frykt, for det er ikke Guds Ånd som bruker fryktens taktikk på deg. Det er den måten Satan opererer på. Husk bare dette, all helbredelse er av Gud, når det er en sann helbredelse. Men Gud får ikke alltid æren for det, for mange mennesker ønsker bare å bli helbredet for etterpå å gå tilbake til det gamle livet igjen, i synd, de tenker ikke på Gud igjen før de blir syke neste gang. Må Gud bli priset evig og alltid ! AMEN

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*

31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring.* 2.
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid.* 1.
36. *Mat i rette tid.* 2.
37. *Mat i rette tid.* 3.
38. *Fra Azusa street til nå.* 1.
39. *Fra Azusa street til nå.* 2.
40. *Fra Azusa street til nå.* 3.
41. *Brudens salvelse.* 1.
42. *Brudens salvelse.* 2.
43. *Brudens salvelse.* 3.

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."